

Sygn. akt VII Ua 71/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Sędziowie: SO Renata Gąsior

SO Zbigniew Szczuka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Warszawie

sprawy T. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

z udziałem zainteresowanego M. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w K.

na skutek apelacji wniesionej przez odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 sierpnia 2016 roku sygn. akt VI U 247/16

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że przyznaje T. L. prawo do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy od 17 lutego 2016 r. do 18 kwietnia 2016 r. w wysokości 100 %.

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu sprawy z odwołania T. L.

od decyzji ZUS z dnia 13 maja 2016 r., znak:(...) w przedmiocie przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od dnia 17 lutego 2016 r. do dnia 18 kwietnia 2016 r. oraz zmiany wysokości zasiłku z 80% na 100% za cały okres niezdolności do pracy powstały od 17 lutego 2016 r., oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji uznał, że są podstawy do tego, aby zachowaniu odwołującego się przypisać kwalifikowaną postać winy nieumyślnej, czyli rażące niedbalstwo. T. L. przyznał bowiem, że tego dnia, gdy uległ wypadkowi pracował w okularach ochronnych, które zdjął idąc po młotek i wybijak. Nie założył ich jednak rozpoczynając wybijanie jarzma przy użyciu młotka. W ocenie Sądu Rejonowego T. L. mógł i powinien był przewidzieć, że w trakcie pracy przy wybijaniu jarzma resora w samochodzie ciężarowym przy użyciu młotka i wybijaka może dojść do odprysnięcia drobinki metalu. Sąd I instancji zważył, że istotne jest w sprawie to, iż odwołujący się nie wykonywał tego dnia czynności tego rodzaju, jak wbijanie gwoździa

w ścianę. T. L. pracował w warsztacie samochodowym, zajmował się naprawą samochodu ciężarowego. Odwołujący do tego celu używał szlifierki kątowej, a następnie młotka i wybijaka. Sąd I instancji doszedł do wniosku, że skoro do wcześniejszych czynności T. L. używał okularów ochronnych to również i do tej powinien je mieć założone. W ocenie Sądu Rejonowego odwołujący się w sposób ewidentny zlekceważył obowiązek przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy poprzez nienależenie okularów ochronnych w trakcie wykonywania tych konkretnych czynności. Sąd I instancji wskazał, że ocenie ubezpieczonego praca przy użyciu młotka i wybijaka była bezpieczna i nie wymagała założenia okularów. W ocenie Sądu Rejonowego było to jednak wyłącznie subiektywne przekonanie odwołującego, bowiem nie przewidywał on negatywnych konsekwencji użycia młotka i wybijaka w postaci pojawienia się odprysku opiłka metalu.

Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że odwołujący zlekceważył obowiązek pracy w okularach ochronnych, choć miał świadomość konieczności ich noszenia przy wykonywaniu obowiązków zawodowych, będąc wcześniej przeszkolonym przez pracodawcę z zakresu bhp i ryzyka zawodowego.

W dniu 26 sierpnia 2016 r. T. L. wniósł apelację od ww. wyroku zaskarżając go w całości i zarzucając mu błędną ocenę przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wydanie wyroku w oparciu o całkowicie inny przykład wykonywanych czynności. Skarżący w apelacji wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego oraz zmianę zaskarżonego wyroku w całości i jednocześnie przyznanie prawa do zasiłku chorobowego

z tytułu wypadku przy pracy za okres od dnia 17 lutego 2016 r. do dnia 18 kwietnia 2016 r. oraz zmianę wysokości zasiłku chorobowego z 80% na 100% za cały okres niezdolności

do pracy powstały od dnia 17 lutego 2016 r. W uzasadnieniu apelacji T. L. podniósł, że nie był zobowiązany do używania okularów ochronnych do czynności wybicia jarzma. W ocenie apelującego Sąd I instancji pominął okoliczność, iż podczas szkoleń BHP nie było mowy o użyciu okularów w warsztacie przez cały czas pracy czy też do użycia młotka/pobijaka. Ponadto, skarżący podniósł, że na szkoleniach BHP został przeszkolony przez pracodawcę, aby używać okularów ochronnych do czynności wiercenia otworów czy szlifowania. T. L. w uzasadnieniu apelacji wskazał również, że nikt nie wydał żadnych zaleceń w przedmiocie używania okularów ochronnych, a zatem jego zachowanie polegające na niezłożeniu okularów do czynności wybijania jarzma, nie może być ocenione jako rażące niedbalstwo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja T. L. okazała się uzasadniona w całości i prowadziła do zmiany orzeczenia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt VI U 247/16.

Stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała kolejności zdarzeń i okoliczności, zgodnie z którymi odwołujący uległ w dniu 17 lutego 2016 r. wypadkowi przy pracy. Ponadto ubezpieczony potwierdził, że w momencie, gdy odprysk metalu wbił mu się w oko, nie miał założonych okularów ochronnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1242 ze zm.) zwanej dalej „ustawą” za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy, z tytułu wypadku przy pracy ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy, o ile jego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy.

Jednocześnie, stosownie do art. 21 ust. 1 ustawy, świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub skutek rażącego niedbalstwa.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji błędnie przyjął, iż zasadniczą dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okolicznością było to, czy naruszenie przez odwołującego się przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia miało postać rażącego niedbalstwa.

Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że istotą niniejszej sprawy było zachowanie, którego dopuścił się odwołujący oraz, czy można je zakwalifikować jako naruszenie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, czy też nie.

Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 11 stycznia 2017 r., zgodnie z wnioskiem apelującego, postanowił uzupełnić postępowanie dowodowe i dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu BHP celem ustalenia, czy T. L. naruszył zasady Bezpieczeństwa i Higieny Pracy przy wykonywaniu pracy w dniu 17 lutego 2016 r., a jeżeli tak, to w jaki sposób oraz czy musiał mieć założone okulary ochronne przy czynności polegającej na wybijaniu jarzma resorowego. W ocenie Sądu II instancji sporządzona przez biegłego sądowego opinia miała fundamentalne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Biegły w opinii z dnia 7 lutego 2017 r. stwierdził, że jeśli w dokumentacji oceny ryzyka brakuje zapisu o konieczności stosowania okularów ochronnych przy czynnościach

z użyciem młotka, wybijaka oraz innych prostych narzędzi ręcznych, to nie można mówić

o nieprzestrzeganiu zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Dodatkowo, pracodawca był świadomy, że zatrudnia osobę niemającą doświadczenia w zawodzie mechanika samochodowego. W ocenie biegłego sądowego sporządzającego opinię, T. L. nie naruszył ani zasad bezpieczeństwa i higieny pracy ani też przepisów bezpieczeństwa

i higieny pracy przy wykonywaniu pracy w dniu 17 lutego 2016 r. Biegły wskazał również,

że jedynie udowodnione naruszenie przepisów - nie zasad - może pozbawić poszkodowanego pracownika prawa do świadczeń wymienionych w Ustawie. Podsumowując, biegły wskazał, że ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w art. 21 stanowi, że świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków,

o których mowa w art. 3 było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub skutek niedbalstwa. W konsekwencji, w ocenie biegłego w trakcie czynności polegającej

na wybijaniu jarzma resorowego, odwołujący nie musiał mieć założonych okularów ochronnych, jeżeli nie wynikało to z wewnętrznych uregulowań prawnych pracodawcy, takich jak regulamin pracy, szczegółowej instrukcji bhp wprowadzonej do stosowania przez pracodawcę, a określające postępowanie przy tego rodzaju czynnościach lub z dokumentacji oceny ryzyka zawodowego.

Sąd Okręgowy, oceniając zgromadzony materiał dowodowy uznał, iż opinia biegłego jest wiarygodnym i kluczowym dowodem w sprawie, gdyż wydana została w oparciu

o dokumentację dotyczącą wypadku, która nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Zdaniem Sądu Okręgowy biegły sądowy A. P. prawidłowo wykonał swoje czynności, a treść i wnioski płynące z jego opinii w sposób niebudzący wątpliwości zostały zredagowane. Biegły powołany w niniejszej sprawie jest specjalistą w swojej dziedzinie

i posiada wieloletnie doświadczenie w opiniowaniu spraw. Strony w toku postępowania nie wnosiły uwag do opinii biegłego, a zatem nie było żadnych podstaw do dopuszczania innych dowodów w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Sąd II instancji w pełni podzielił stanowisko biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, uznając, że odwołujący przy wykonywaniu czynności wybijania jarzma resorowego bez użycia okularów ochronnych nie naruszył przepisów ani zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie miał dowód

z opinii biegłego, dlatego też rozważania co do pozostałych twierdzeń przyjętych przez Sąd Rejonowy są bezprzedmiotowe. Jedynie należy nadmienić, że w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy nie dostrzegł istoty

sprawy i bez przeprowadzenia niezbędnego postępowania dowodowego w tym zakresie przyjął, iż odwołujący się miał obowiązek pracować używając okularów ochronnych. Sąd Okręgowy zważył, że z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie wynikał obowiązek noszenia okularów ochronnych przez pracowników, co również podkreślił biegły w swojej opinii.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję w ten sposób, że przyznał T. L. prawo do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy od dnia 17 lutego 2016 r. do dnia 18 kwietnia 2016 r. w wysokości 100%.

SSO Renta Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka (spr.)

Zarządzenie: (...)

(...)